

[Glønborg]

de har overskud til at betale en billet til Danmark.

Det vil sige, at flygtningene bliver udvalgt efter, om de nu er kommet så meget til hægterne, at de kan sørge for at blive befordret herop. Vi kommer – og skal komme – for at finde dem, der er mest i nød. Og lad os så holde op med den gamle diskussion om, hvorvidt vi skal bruge det ene eller det andet redskab for at komme til at kunne hjælpe de mennesker, der har mest brug for det.

Rent ud sagt er jeg træt af den formålsløse debat om, hvorvidt den seddel, som vi giver til de mennesker, der er mest i nød, for at de kan komme til Danmark og blive hjulpet, skal hedde et visum eller det skal have et andet navn.

Når vi så har fået nogle mennesker til Danmark og de står her og banker på – hvad enten de kommer her og vil have midlertidigt ophold, eller de er i en speciel personlig situation, der gør, at de søger asyl hos os – så skal vi naturligvis behandle dem godt. Vi skal forsøge at lade dem mærke, at de er mellem mennesker, der vil dem det godt.

I den forbindelse synes jeg, at flere af de ting, der er nævnt i redegørelsen, er meget positive: større frihed til lokale løsninger, større frihed til asylcentre til at gøre det på den bedst mulige måde. Der er afbureaukratiseringstanker til dette. Der er opmuntringer til kommunerne til at finde de mest hensigtsmæssige løsninger på stedet. Der er en indbydelse til at udnytte de positive kræfter i lokalområderne, både dem, der findes i foreninger, og dem, der findes hos private.

Og så skal vi selvfølgelig sørge for en kort sagsbehandlingstid, så de mennesker, der ønsker en ændring i deres status, kan få den så hurtigt som muligt.

Repatrieringsordninger er naturligvis også godt, så vi kan hjælpe de flygtninge til at vende hjem, der gerne vil det.

Desuden skal vi respektere mennesker så meget, at vi stiller krav til dem, også krav om deltagelse i undervisning.

Endelig skal vi have bedre information, herunder en bedre statistik.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

For et øjeblik siden stillede hr. Helge Adam Møller og fru Pia Kjærsgaard mig nogle

spørgsmål, som jeg bestemt synes at de har krav på at få svar på.

Til fru Pia Kjærsgaard vil jeg godt sige, at for CD er det ikke afgørende, hvilken transportform flygtningene bruger, når de kommer til Danmark. I år er det 50 år siden, danskerne hjalp de danske jøder til Sverige. Tænk, hvis nogle i Sverige på det tidspunkt havde sagt: Her er der nogle, der har betalt for transporten. Den var i øvrigt organiseret over Øresund, så I må godt rejse tilbage til Danmark, farvel og tak! Det ville sandelig have været smukt!

Jeg vil derfor gerne sige til fru Pia Kjærsgaard: Dette er ikke en transportdiskussion. Det er ikke en debat om dansk eller europæisk transportpolitik; det er en flygtningediskussion. Og vores udgangspunkt er ikke et eller andet antal flygtninge, der skal til Danmark. Vores udgangspunkt er, at man skal hjælpe mennesker i nød. Vi vil ikke have misbrug, men vi skal jo hjælpe så mange af de mennesker, der er i nød, som vi kan. Derfor taler vi så meget om en EF-ordning: fordi vi ikke tror, at Danmark selv kan klare det problem, men at man i fællesskab i EF kan.

Det fører mig over til min anden bemærkning, til hr. Helge Adam Møller, som åbenbart har forgæbet sig så meget i ordet visum, at han ikke kan forestille sig en EF-politik, der ikke handler om visum.

Det, vi ønsker på EF-området, er, at man udbygger kontrollen, at man opretter nogle efterforskningssystemer, nogle fingeraftrykssystemer, og hvad der ellers måtte være af EF-planer for at forebygge dette misbrug.

Det er den fælles EF-politik, som CD er tilhænger af, og den har ikke noget med visum at gøre. Den har noget at gøre med, at efterforskningen og kontrollen og forebyggelsen på dette område skal være bedre, og jeg er ked af, hvis det ikke er lykkedes at komme alt for meget videre på indvandrermødet her i København i de seneste dage, men jeg venter stadig væk til slutrunden med at få ministerens oplysning om, hvad der faktisk skete på det møde.

Det er den form for EF-politik, vi taler om, og derfor er der ikke – vil jeg sige til hr. Helge Adam Møller – nogen modstrid mellem de to CD-punkter, således som den konservative ordfører faktisk forsøgte at fremstille det.